

Pénteken nem tartottunk tanítási órákat, hiszen a Magyar kultúra napja az idei évben rendhagyó programok pompájában tündökölt. Immár 200 éves az a halhatatlan imádság, melynek gyökere a Debreceni Református Kollégium szellemi és lelki nevelő hatásában rejlik. Az ősi falak, melyek otthont adtak a magyar irodalom és kultúra számos jelentős alakjának, ma is őrzik és hirdetik munkájukat, mellyel hozzájárultak az ország szellemi tőkéjének gyarapításához. Elődeink felismerték, hogy a magyar kultúra bennünk él. Gondolkodásukkal, szavaikkal és tetteikkel formálták azt, nemesebbé és jobbra téve önmagukat, s ezáltal nemzetünket. Magyarságunk, nemzeti identitásunk, anyanyelvünk egy olyan örökség, mely több mint ezer év hagyományát gyúrja egybe, s melynek ápolása és továbbadása a mi kötelességünk, ma élő magyaroké.

Ennek részeként a Debreceni Református Kollégium, mint szellemi műhely, nem csak a múltban, de ma is elkötelezett támogatója nemzeti identitásunk ápolásának, kulturális értékeink megőrzésének és magyar anyanyelvünk iránt érzett szeretetünknek. Éppen ezért büszkén emlékeztünk meg azokról, akik példaként állnak előttünk, s hajtottunk alázattal fejet Kölcsey és Petőfi szobra, majd Csokonai síremléke előtt. Nevük összeforr iskolánk szellemi életének történetével, melyben egymásra találhatunk a Kollégium falain belül és kívül is. Zárásképpen énekeljük el a Himnusz első és utolsó versét, majd a fennmaradó versszakokat közösen szavaljuk el szívünkbe zárva Révész Imre református püspök gondolatát:

"Valahányszor a Himnuszt énekeljük, gondoljunk mindig egy kicsit, — de vallásfelekezeti különbség nélkül, mert itt éteri magasságban vagyunk minden vallási differencia felett — a debreceni Kollégiumra is: legyünk hálásak iránta, szeressük múltjáért, segítsük jelenében, imádkozzunk jövődjéért!"

Így legyen: Ámen

(Ivánné Nagy Erzsébet Bernadett igazgató)